

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

1. Προβάλλεται, πρώτον, προσβολή του δικαιώματος προσκομίσως των ασκούντων επιρροή μέσω αποδείξεως για την υπέρσπιση, που περιλαμβάνεται στο δικαίωμα για δίκαιη δίκη που προστατεύει το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα δικαιώματα του Ανθρώπου, σε συνδυασμό με την πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που όντως προσκομίστηκαν.

Προβάλλεται προσβολή του εν λόγω δικαιώματος λόγω της αρνήσεως που προβλήθηκε ως προς την προσκόμιση διαφόρων εγγράφων αποδείξεων, ουσιαστικών για τη θεμελίωση της προσφυγής περί ακυρώσεως, η οποία απορρίφθηκε ως προς τους ουσιώδεις λόγους της ακριβώς επειδή δεν επαληθεύτηκαν ή δικαιολογήθηκαν αυτά τα μέσα αποδείξεως. Καταγγέλλεται επίσης η παραμόρφωση ή η μη συνεκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου των ουσιωδών μέσων αποδείξεως προς θεμελίωση της προσφυγής ακυρώσεως.

2. Δεύτερον, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 253 της Συνθήκης ΕΚ, λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας της προσβληθείσας αποφάσεως όσον αφορά ουσιώδεις πτυχές της. Ειδικότερα, όσον αφορά το ουσιώδες ζήτημα που τέθηκε με τις καταγγελίες που έδωσαν λαβή για την λόγω απόφαση σχετικά με την έλλειψη συμβατικής βάσεως των πληρωμών προς την Transmediterránea προς συμψηφισμό του κόστους αναδιοργανώσεως του προσωπικού.

3. Ως τρίτος λόγος προβάλλεται η παράβαση του άρθρου 88 ΕΚ και του άρθρου 19 του κανονισμού 659/1999. Στηρίζεται στο ότι τα χρήσιμα μέτρα που περιλαμβάνονται στην απόφαση της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 1997, που εκδόθηκε σε σχέση με την Σύμβαση παροχής υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές που υπεγράφη μεταξύ της Transmediterránea και του Βασιλείου της Ισπανίας το 1978, συνίσταντο στην αναστολή του καθεστώτος ενισχύσεων που περιλαμβάνονταν στη σύμβαση αυτή και απαγόρευαν την παράτασή τους όσον αφορά τις γραμμές προς τα Κανάρια.

4. Τέταρτον, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με παράβαση του άρθρου 173 της ίδιας Συνθήκης, καθόσον το Πρωτοδικείο, εξετάζοντας την προσφυγή περί ασκήσεως ελέγχου και επιβεβαιώνοντας το κύρος της προσβαλλόμενης αποφάσεως υπερέβη τα καθήκοντα και την αρμοδιότητά του ως δικαστήριο ελέγχου. Προβάλλεται επίσης παράβαση του άρθρου 263 της Συνθήκης.

Το Πρωτοδικείο, συγκεκριμένα, επιβεβαιώνοντας το κύρος συγκεκριμένων συμψηφιστικών ποσών για την παροχή των υποτιθέμενων υποχρεώσεων δημοσίων υπηρεσιών όχι μόνον παραβαίνει τη διάταξη του άρθρου 86, παράγραφος 2 της Συνθήκης και τη σχετική νομολογία (εφόσον δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής για να είναι βάσιμες οι πληρωμές) αλλά και, επιπλέον, υπερέβη την αρμοδιότητά του στηρίζοντας την απόφαση σε σκεπτικό και αιτιολογία διαφορετική από την περιλαμβανόμενη στην απόφαση και, ως συνέπεια των ισχυρισμών και προβληθέντων αποδεικτικών μέσων, το σκεπτικό αυτό αποδεικνύεται αβέβαιο.

(¹) ΕΕ 2002, C 96, σ.4.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου που ασκήθηκε στις 24 Αυγούστου 2005

(Υπόθεση C-323/05)

(2005/C 271/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Antonio Aresu και Nicola Yerrell, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 24 Αυγούστου 2005, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, μη έχοντας θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/95/ΕΚ, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (¹), και/ή παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ·
- 2) να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 15 Ιανουαρίου 2004.

(¹) ΕΕ L 11, 15.01.2002, σ. 4.

Αίτηση αναιρέσεως της Industrias Químicas del Vallés, S.A., που ασκήθηκε στις 26 Αυγούστου 2005 κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2005 στην υπόθεση T-158/03, Industrias Químicas del Vallés, S.A., κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-326/05 P)

(2005/C 271/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η εταιρία Industrias Químicas del Vallés, S.A., εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas και J. Sabater Marotías, άσκησε στις 26 Αυγούστου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναιρέση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2005 στην υπόθεση T-158/03, Industrias Químicas del Vallés, S.A., κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να κρίνει την παρούσα αίτηση παραδεκτή και βάσιμη,
- 2) να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Ιουνίου 2005,
- 3) να δεχτεί το αίτημα που είχε προβληθεί πρωτοδικώς και του οποίου το αντικείμενο ήταν η ακύρωση της απόφασης 2003/308/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2003 ⁽¹⁾, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας *metalaxyl* στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾,
- 4) ή, επικουρικά, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προς νέα εκδίκαση,
- 5) να καταδικάσει οπωσδήποτε την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου, καθώς και, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

1. Πρώτον, η εταιρία *Industrias Químicas del Vallés, S.A.* (στο εξής: IQV), φρονεί ότι το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων όταν ανέλυσε τη γνωμοδότηση της Επιτροπής σχετικά με το ζήτημα των συνεπειών του γεγονότος ότι ο μόνος από τους αιτούντες που είχε υποβάλει πλήρη φάκελο αποσύρθηκε από τη διαδικασία αξιολόγησης του *metalaxyl*.
2. Δεύτερον, η IQV φρονεί ότι το Πρωτοδικείο, βασιζοντας την απόρριψη ενός λόγου ακύρωσης της IQV σε ένα απόσπασμα και μόνο εγγράφου στο οποίο, όπως αναγνωρίζει το ίδιο το Πρωτοδικείο, η IQV δεν είχε ποτέ πρόσβαση, υπέπεσε σε νομική πλάνη.
3. Τρίτον, η IQV θεωρεί ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη, επειδή ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα στην παρούσα περίπτωση τις αρχές της πρόληψης και της αναλογικότητας και βασίστηκε σε λόγους αναγόμενους στη δημόσια υγεία, προκειμένου να δικαιολογήσει την απόφαση της Επιτροπής κατά της οποίας στρεφόταν η αρχική προσφυγή.
4. Τέταρτον, η IQV φρονεί ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του ισχύοντος εν προκειμένω νομικού πλαισίου, και ειδικότερα των διατάξεων της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ και του κανονισμού 3600/92 σχετικά με τη διαδικασία αξιολόγησης των δραστικών ουσιών που περιέχονται στα φυτοπροστατευτικά προϊόντα. Ειδικότερα, η IQV υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο: α) συγχέει τους όρους «πλήρης φάκελος» και «συμπληρωματικές πληροφορίες», β) εκτίμησε εσφαλμένα ότι, αν υπάρχουν περισσότεροι του ενός αιτούντες για την ίδια ουσία, κάθε αιτών πρέπει να διαθέτει πλήρη φάκελο, γ) εκτίμησε εσφαλμένα τον ρόλο του εισηγούμενου κράτους μέλους κατά τις φάσεις που ακολουθούν την κατάρτιση της ειδικής μελέτης.
5. Πέμπτον, η IQV καταλογίζει στο Πρωτοδικείο νομική πλάνη, καθόσον έκρινε ότι η άρνηση της Επιτροπής να παρατείνει την προθεσμία αξιολόγησης του *metalaxyl* δεν συνιστά πρόδηλο

σφάλμα εκτίμησης: στο σημείο αυτό το Πρωτοδικείο στηρίζεται σε εσφαλμένη βάση και παραθέτει αντιφατικές αιτιολογίες ως προς τις παρατάσεις που ενέκρινε η Επιτροπή στον τομέα που ενδιαφέρει εν προκειμένω.

6. Έκτον, η IQV θεωρεί ότι η αιτιολογία που παραθέτει το Πρωτοδικείο απορρίπτοντας έναν από τους λόγους ακύρωσης της IQV βάσει αιτιολογίας της απόφασης της Επιτροπής που δεν περιέχεται στην απόφαση αυτή είναι αντιφατική και υπερβαίνει το μέτρο.
7. Τέλος, η IQV φρονεί ότι το Πρωτοδικείο παραβίασε τους δικονομικούς κανόνες, διότι αγνόησε ορισμένες από τις γραπτές παρατηρήσεις της, που είχε περιλάβει ο εισηγητής δικαστής στην έκθεση ακροατηρίου, χωρίς μάλιστα να το αιτιολογήσει στην απόφασή του.

⁽¹⁾ ΕΕ L 113, της 7.5.2003, σ. 8.

⁽²⁾ ΕΕ L 230, της 19.8.1991, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) με διάταξη της 28ης Ιουνίου 2005 στην υπόθεση Finanzamt Dinslaken κατά Gerold Meindl

(Υπόθεση C-329/05)

(2005/C 271/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 28ης Ιουνίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 2 Σεπτεμβρίου 2005, το Bundesfinanzhof (Γερμανία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Finanzamt Dinslaken και Gerold Meindl, προσεπικληθείσα: Christine MeidlBerger, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Αντικείμενο στο άρθρο 43 της Συνθήκης περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το γεγονός ότι απαγορεύεται σε εγκατεστημένο στην ημεδαπή φορολογούμενο η ενιαία φορολόγηση, όσον αφορά τον φόρο εισοδήματος, με τον κάτοικο Αυστρίας σύζυγό του, με τον οποίο δεν βρίσκεται σε διάσταση, με την αιτιολογία ότι ο τελευταίος πραγματοποιήσει εισοδήματα που υπερβαίνουν τόσο το 10 % των κοινών εισοδημάτων όσο και τα 24 000 DM, όταν τα εισοδήματα αυτά απαλλάσσονται του φόρου σύμφωνα με το αυστριακό δίκαιο;